

мѣста отъ Писаніе-то сж способны да отне-
матъ препянки, които тя отдѣлятъ отъ Бога ;
а пакъ други иматъ силж да съединятъ ду-
шж-тж ти съ него. За Писанія-та, говори бла-
женный Августинъ, “очи-ты ни гледатъ съ по-
голѣмж или съ помалкж чистотж споредъ както
умертвуваме малко или много страсти-ты на
тукашній-тъ свѣтъ ; и напротивъ споредъ
колкото живѣемъ въ тоя свѣтъ не разсужда-
ваме духовны-ты нѣща. Отъ тыя, които че-
татъ слово-то Божіе ся ползува повече не
само онзи, който знае подобрѣ да обръща ли-
ста-та, но който є вджхновенъ отъ Св. Духа,
и който най повече ся измѣнява споредъ сърд-
це-то, и животъ-тъ, и ся промѣнява въ про-
четены-ты : който всякой день станува по
малко гордѣливъ, по малко гнѣвливъ, по мал-
ко сребролюбивъ, и по малко предаденъ на
свѣтовны-ты суетны сласти ; който всякой
день като оставя вехто-то и злонравно-то си
житіе, расте отъ день на день въ добродѣ-
тель.

*В. Правила излагаемы за образъ-тж на
четеніе-то.*

1. Чети Писаніе-то съ обыкновеніе, и ако
є възможно порядочно вз опредѣлено време.
Чети го споредъ както ти приляга съ посто-
янство. Хвалятъ ся Веріане-ти, че испытыва-
ли Писанія-та ежедневно (Дѣян. 17 ; 11). Ако
є възможно варди слѣдующе-то правило, кое-
то є да прочиташь еднж часть отъ Писаніе-
то всякой день, нека да є и единъ само стихъ.